

Dosarul nr.1ra-312/16

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015 în cauza penală privindu-l pe

Lupan Vasilii Mihail, născut la 29 mai 1990, originar din or.Briceni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Zelinschi 30/4, ap.47.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.04.2013 - 15.05.2015,
2. Instanța de apel: 10.07.2015 - 09.10.2015,
3. Instanța de recurs: 21.12.2015 - 03.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 15 mai 2015, Lupan Vasilii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen le 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

A fost dispusă încasarea de la Lupan Vasilii în beneficiul lui Beșelea Marin a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei, în rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral s-a respins ca fiind neîntemeiată. Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd a fi soluționată separat în procedura civilă.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Lupan Vasilii, la 23 aprilie 2012, aproximativ la ora 10.25, conducînd automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î KAY 618, se deplasa pe str.Calea Orheiului, mun.Chișinău din direcția com.Stăuceni. În timpul deplasării pe banda a 3-ea de circulație în imediata apropiere de intersecția cu str.Studentilor,

Lupan Vasile nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a manifestat prudență sporită la trafic prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume pct.45, 1), potrivit căruia: „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase...”; pct.20, conform căruia: „Semnalele luminoase pentru dirijarea circulației au următoarele semnificații; 7) la apariția semnalului verde, conducătorii de vehicule: a) pot să înceapă deplasarea numai după ce s-au asigurat că prin aceasta nu creează obstacole vehiculelor antrenate deja în trecerea intersecției, indiferent de direcția lor de mers, precum și pietonilor care finalizează traversarea carosabilului”; pct.58, care prevede că: 1) „Intersecția în care ordinea de trecere este determinată de semnalele semaforului sau de agentul de circulație se consideră intersecție cu circulației dirijată; 3) la apariția semnalului verde al semaforului, conducătorul este obligat să cedeze trecerea, precum și pietonilor care finalizează traversarea carosabilului.”, văzînd că la semafor a apărut culoarea verde, ce permitea deplasarea pe banda nr.1 și 2 înainte și la dreapta, a continuat deplasarea înainte, fără a ține cont că unitățile de transport de pe banda nr.1 și 2 de circulație încă staționau, nu a prevăzut că acestea permiteau pietonilor să finalizeze traversarea carosabilului, nu a asigurat securitatea circulației rutiere și nu a prevăzut situația periculoasă, iar în momentul cînd a depășit prima mașină care staționa pe banda a doua de deplasare, a tamponat cu partea dreaptă față a automobilului pietonul Marin Beșelea, care traversa carosabilul de la dreapta la stînga. În rezultatul accidentului de circulație pietonului Marin Beșelea, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.3078/D, vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul L.Cecan și avocatul părții vătămate, S.Pahomi în numele lui M.Beșelea, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului V.Lupan în baza art.264 alin. (3) lit.a) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, invocînd că instanța incorect a aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsa prea blîndă; inculpatul nu a acordat susținere materială familiei părții vătămate și nu a reparat daunele cauzate în urma săvîrșirii infracțiunii;

- avocatul părții vătămate, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, cu stabilirea lui V.Lupan a pedepsei închisorii de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani și admiterea acțiunii civile cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 216404,55 lei, și în calitate de prejudiciu moral suma de 50000 lei, în beneficiul lui M.Beșelea, invocînd că pedeapsa aplicată este prea blîndă; instanța nu a ținut cont de caracterul și gravitatea infracțiunii, de faptul că inculpatul pe parcursul examinării cauzei s-a eschivat de a se prezenta în ședințele de judecată, fiind anunțat în căutare; declarațiile inculpatului

referitor la faptul că a acordat ajutor material părții vătămate în sumă de 22000 lei urmează a fi apreciate critic, nefiind probate prin careva acte.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și a avocatului S.Pahomi declarat în numele părții vătămate M.Beșelea.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Lupan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7, 61, 75 Cod penal, de comportamentul pertinent al inculpatului, care și-a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, că anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, a achitat parțial prejudiciul părții vătămate, astfel argumentele apelanților nu pot fi admise, deoarece vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei numite, sancțiunea aplicată încadrându-se în dispozițiile legale ce instituie dreptul instanței de a suspenda condiționat executarea pedepsei, iar privarea inculpatului de dreptul special de conducere a unității de transport asigură suficient neadmiterea de către acesta pe viitor a comiterii unei infracțiuni similare.

Totodată, instanța a apreciat critic argumentul din apelul avocatului S.Pahomi, precum că inculpatul V.Lupan nu a acordat susținere materială familiei părții vătămate și nu a reparat daunele cauzate în urma săvârșirii infracțiunii, deoarece după comiterea accidentului din 23.04.2012, inculpatul a acordat ajutor material părții vătămate M.Beșelea în sumă de 22000 lei, fapt confirmat de către ultimul în cadrul ședinței instanței de fond, unde a declarat că recunoaște faptul că suma de 22000 lei a fost achitată de inculpat (f.d.129), declarații menținute și în instanța de apel (f.d.210).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, argumentele părții vătămate în ce privește încasarea prejudiciului material, urmează a fi respinse, deoarece prima instanță, în baza art.387 Cod de procedură penală, a admis în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, deoarece în ședința de judecată nu au fost prezentate probe elocvente ce ar dovedi cu certitudine prejudiciul material cauzat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel nominalizate, a declarat recurs ordinar procurorul C.Scutelnic care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, pe motiv că a fost pronunțată o soluție eronată, prin ce

se constată că în privința inculpatului s-a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale; instanța incorect a considerat că corectarea și reeducarea lui V.Lupan este posibilă fără izolare de societate; inculpatul a recuperat doar parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârile instanțelor numai referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, care incorect au considerat că corectarea și reeducarea inculpatului V.Lupan este posibilă fără izolare de societate, solicitând remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Motivul recurentului, precum că instanță de apel incorect a menținut sentința prin care pedeapsa inculpatului V.Lupan a fost individualizată greșit, incorect fiind aplicate în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, în baza căruia V.Lupan a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani. În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui V.Lupan i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(3)lit.a) Cod penal de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Instanțele de fond just au individualizat pedeapsa și corect au aplicat condamnarea inculpatului cu suspendare condiționată a executării pedepsei conform prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei penale, de lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că inculpatul a restituit parțial prejudiciul cauzat, că anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise.

Ținând cont de circumstanțele sus menționate, instanțele au conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de pînă la 3 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 3 ani închisoare stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

Argumentele procurorului referitor la faptul că inculpatul a achitat parțial prejudiciul material părții vătămate, astfel nu a acordat o susținere materială familiei acestuia și nu a reparat daunele cauzate în urma săvârșirii infracțiunii, care sînt condiții obligatorii pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu pot fi reținute, deoarece prima instanță a admis în principiu acțiunea civilă a lui M.Beșelea, acesta urmînd să se adreseze în instanța civilă, care urmează să se expună asupra cuantumului despăgubirilor. Partea vătămată nu neagă faptul că a primit de la V.Lupan suma de 22000 lei, dînsul declarînd că solicită doar repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier, alte pretenții față de inculpat nu are și nici nu dorește ca să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare (f.d.210, v.2), inculpatul însă declară că este gata să-i restituie părții vătămate prejudiciul moral, stabilit prin sentință (f.d.211).

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către procuror au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectînd prevederile art.414 alin.(3) și art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, iar careva noi argumente în recursprocurorul nu a indicat.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Lupan Vasilii, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu